

Publicerad 2009-11-29 22:41 av Serapis

De har ett och ett halvt år på nacken nu, och skrevs i en mycket förvirrad situation på en mycket förvirrad midsommar.

I sig är de inte mycket att ha, men jag har använt dem som stoff till annat.

Kanske kan någon annan finna inspiration mitt i detta kao

Deliriska mönster

Deliriska mönster I

Selene, Helene, Helios

Strålande blossom

Skimrande spegel

Smälter som i degel

Undantag och regel

Murat som i tegel

Härskar ni över oss

Jag, min dåre, psychikos

I Spiritus

Skålar skralt och fröjdar oss

Sannerligen sakralt

Deliriska mönster II

Ring! Ring!

Runt i ring!

Och jag fattar ingenting

Buller och bång

Midsommarstång

Klockor ring!

Det är ett tvång

Som edens bindande band

Edens lustgård

Blodad tand

Men rådlös utan råd

Fattig man på Rådmans gata

Samtalar med en tigande skata

Frugan, fröken (vem du nu är): "etanol"

Ringan formad som ett hål

"Gamla fitta, du luktar surt

som citron om jag skall hitta ord"

På mitt bord

Blickar glaset ring så lurt

Deliriska mönster III

Jag svär och svärdet slipar
Vässar pennan spetsigt hård
Phalliska midsommarstänger vaja vackert i den mörka natt
Häxans skratt
Pennan vass och handen hård och vitter
Jag är bitter
Bitter smak i munnen min
Trött, men stinn
Härligt galen i jämmerdalen
Dödsskuggans dal.
Till behag!
Min dam, min dam:
Jesus i Damaskus sjunger bårhus-blues
Pennan har besegrat svärdet, men i dig sår jag min säd likt bonden i åker.
Då knaprar du p-piller – Herre Gud! – det är ju mord, åh, du Moder Jord.

Deliriska mönster IV

Min Herre, min Herre
Har du råd att ge?
Giva
Bliva
Förbliva
Bliva för
Herre Gud
Ge och be
Skåda, se
Spektakel
Mirakel
Rådhus
Rådman
Råd i bank
Bänk
Skänk
Skumma, stänk!
Betänk
Att jag intet vet.
Rättfärdighet

”Right”

”Fight”

Höger

Glöder

Min cigarette

Traska

I aska

Aldrig rätt.

Nu:et bränner

Likt bål

Rinner, brinner

Skål!

Ränner

Bort

Kort

Är livet

Aska och rök

Stök

Lök

På laxen

Braxen

Simmar sakta

Fördold under vattnets yta

Men kokar snart i min gryta.

Kokar smälter

Sinnet välter

Smärtan i våra hjärtan.

Deliriska mönster V

Snårskog, som sådan är mina tankar

Nog, är det aldrig nog

Krog, där jag sitter

Lägenhet, vore lägligt

Belägenhet, sällan gives

Läger, där ligger jag

Lager, där samlar jag

Sällan, sällan, fås goda ord

Men sakta, sakta, säkert

Går tiden fram

Längs livets väg – stig? –

Linjer, syns för sinnet
Strindberg är död, som många döda
Livets flod
Jordan
Ganges
Tibern
Rhen
Här sitter då jag
All allen

Deliriska mönster VI

Jag är inte jag
Jag betraktar
Betraktar mig själv
Sinnet skälver
Jag är inte mig själv
Jag har inget skäl
Att förakta min själ
Jag har förlorat mitt förstånd
Vid detta sommarsolstånd
Vad som då förestår
Förstår jag ej,
Men visst förslår det mig
Förståss.

Deliriska mönster VII

Språk! Språk!
Älska ditt språk!
Ditt modersmål
Som en måltid
Förtär, förtärs
Fräter
Väter
Vått
Som blod
Blut und boden
Barnamord och menstruation
Med incestuös underton

Deliriska mönster VIII

Min dam, jag befruktar dig
Frukten av min kraft
Blir det en god saft
Av den frukt vi skördar?
Det rimmar på ”mördar”
Synd och skam
Vid avgrundens rand
Galenskapens avgrund
Vid den står jag
Låt oss kalla den ”avund”
Någon dag
Skall jag allt ta dig.

Deliriska mönster IX

Jag tror att jag dog idag, min fru – eller är det fröken? – dog och återuppstod, dräpt av spriten, men åter
bragd till livet av densamma. Min dam – låt mig säga dam – min törst var som störst just då jag dog och
återuppstod. Midsommar och Johannes Döparens dag. Ja, som ett dop i helig ande, min dam.
Sprit. Spiritus Sanctus. Amen.

Min hand, min hand, min dam. Darrar, skakar, tappar fattningen. Såsom mitt sinne fattar intet, fattas intet,
genius, geni, men glödlampans fattning är bred, likt vägen jag vandrar och min lampa är solen som går och
står i sommarsolstånd, likt majstången, som pekar mot jorden. Min dam, så är det.
Handen halkar trots sina valkar.

Deliriska mönster X

Kära ni
Jag låter bli
För jag vet inte vad jag vill
Tanken står still
Är villrådig
Men viljan finns
Jag tror att jag minns
Att den är stordådig

Jag låter bli till och varda

Deliriska mönster XI

Det är ledsamt att gå på led. Jag är samlad, men församlingen är splittrad, men dimmorna är trots allt förskingrade.

Deliriska mönster XII

En askkopp sätter stop för askan
Vad är en fimp om ej ett lik?
Likt en cigarett är livet: glöder lätt
Fokus, en brännpunkt, ett nu; nå nog
Under papper fördold är andens tobak
Vorden av stoft likt gammal aska
Aska svärtar, men torkas lätt av
Endast glöden bränner
Ingen rök utan eld.

Deliriska mönster XIII

Trubbel rimmar på ”grubbel”
”Alltid nått”, sa flickan.
Krögarn vägrar mig mera bubbel
På grund av hickan

Mycket smått och gott
Och drickan
Min strupe är full av hicka
Och min ficka – liksom jag

Är full av stålar, som prålar
Likt strålande dag.
”Till behag, till behag”.
Säger damen bredvid.

”Ro och Frid:
Lugn, ro
Och frid”
Säger jag.

Deliriska mönster XIV

Citat ur Havamal:

”Börda bättre bär ej man
än mannavett mycket

Värre vanda varder ej fälten å
Än öl ofta att dricka”

En fornnordisk gud
Med sina bud och förbud
På min axel sitter
Den som lyssna gitter
Må vara from
I sin hedendom
Hören Bacchi sång
Gång på gång
Till leda och tvång
”Jag säger som så
att alltid det må
vara nu såsom då”

Deliriska mönster XV

Jag är en gammal man. Jag har levt en tredjedel av mitt liv.
När jag har levt en fjärdedel till av den tid som jag levat har, har jag blott en femtedel av min dåvarande
livstid att leva tills jag hälften har levat av min fulla livstid.
Ändå kallas jag ung, ehuru ålder är vad som ådragits mig längs livets stig. Åldras gör jag för var dag som
går:
Ständigt, ständigt
Sakta, men säkert
Steg för steg
Dag för dag
År läggs till år
Till dess jag dör.

Är det av hån, som ung jag kallas, eller avundsjuka, själens sjukhet?
Själen kan vara sund i en sjuk kropp, men i en sjuk kropp kan finnas de sundaste själar.

Tiden går

”Mår du väl?”, ja men inte min själ.
”Har du skäl därtill?” Jo, jag vill nog tro att det är så.
Mäster Cees, varthän gick han?

Till evigheten, dit tiden går, men en svårare fråga, var kom den ifrån?

Deliriska mönster XVI

I orden bor de, borde bo.

Lars Johansson

Lasse

Lasse Lucidor

Bor i ord från forna dagar.

Det behagar mig att läsa.

Bellman

Stagnelius (kallas Stagge, som svenskt svar på Stagga Lee, även känd som Stagger Lee)

Fröding

Taube

Cornelis Vreeswijk; Mäster Cees

Alla döda. Läst något i en bok och jag min tok tror mig klok. Läser och lyssnar, ty det må ock höras på CD och gammal vinyl.

Kära bröder, vi tala samma språk, men förstår vi varandra för det?

Tiden sägs vandra i evighet, men ingen vet med säkerhet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Serapis med Poeter.se id #19311 innehar upphovsrätten